

XIX TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine 1Kn 19:8b-9a.11.13a)

Lugemine esimesest kuningate raamatust:

Eelija tuli Jumala mäe Hoorebi juurde ja ta läks ühte koopasse ning ööbis seal. Aga Issand hüüdis teda ja ütles: “Mine välja ja seisa mäe peal Issanda ees ja vaata, Issand läheb sinu eest mööda!” Siis tõusis marutuul, mis muutus tormiks ning kõigutas mägesid ja purustas kaljusid, kuid Issand ei olnud marutuules. Ja tuule järel tuli maavärisemine, aga Issandat ei olnud maavärisemises. Ja maavärisemise järel tuli tulelõõm, aga Issand ei olnud tulelõõmas. Siis aga tuli vaikne, tasane sahin. Kui Eelija seda kuulis, kattis ta oma näo kuuega ja läks välja ning seisis koopasuus. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 85:9ab-10. 11-12.13-14 R:)

R: Issand, osuta meile oma heldust ja lunasta meid.

Ma tahan kuulda, mida Issand Jumal räägib,
tõesti, ta kuulutab rahu oma rahvale ja oma vagadele.
Tema abi on ligi neile, kes teda kardavad,
tema kirkus elab meie maal.

R:

Heldus ja tõde saavad kokku,
õigus ja rahu annavad teineteisele suud.
Maa seest võrsub tõde,
õigus vaatab alla taevast.

R:

Jah, Issand annab meile kõik hea,
meie maa kannab vilja.
Õiglus kõnnib tema ees
ja käib tema jälgedes.

R:

(Teine lugemine Ro 9:1-5)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, ma räägin tõtt Kristuses ja mu südametunnistus tunnistab Pühas Vaimus, et ma ei valeta. Mu südames on suur kurbus ja lakkamatu valu, sest ma sooviksin olla ise Kristuse poolt ära neetud ja temast lahus, kui see võiks aidata minu vendi, minu oma rahva liikmeid. Sest nemad on iisraellased, kelle päralt on lapseõigus, kirkus ja lepingud; seadused, jumalateenistus ja töötused. Nende omad on esiisad, kellest Kristus on ihu poolest sündinud. Tema, kes ta on Jumal üle kõige, olgu ta kiidetud igavesti. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ef 1:17-18)

Halleluuja. Meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa andku teile tarkuse vaimu ja valgustagu meie südame silmad ära tundma oma lootuse suurust. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 14:22-33)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesus käskis oma jüngritel paati asuda ja sõita vastaskaldale enne teda, kuni tema rahvahulkadel minna laseb. Ja kui ta oli lasknud rahvahulkadel ära minna, läks ta üles mäele ning palvetas seal üksinduses. Samas oli paat juba kaldast kaugel eemal ja heitles lainetega, sest tuul oli vastu. Aga neljandal öövahikorral tuli Jeesus nende juurde vett mööda kõndides. Kui jüngrid nägid Jeesust järvel kõndimas, olid nad kohkunud ja ütlesid: “See on tont!”, ning nad karjusid hirmu pärast. Aga Jeesus hakkas nendega rääkima ja ütles: “Olge julged, see olen mina, ärge kartke!”

Peetrus vastas: “Issand, kui see oled sina, siis käsi mul vett mööda sulle vastu tulla.” Ja ta ütles: “Tule!” Ning Peetrus astus paadist välja, kõndis vee peal ja tuli Jeesuse juurde. Aga tuult nähes lõi ta kartma, ta hakkas vajuma ning hüüdis: “Issand, päästa mind!” Jeesus sirutas sedamaid oma käe, haaras temast kinni ja ütles talle: “Sina nõdrausuline, miks sa kahtlema löid?” Ja kui nad paati astusid, rauges tuul. Ja paadisolijad kummardasid Jeesust ning ütlesid: “Tõesti, sina oled Jumala Poeg!”

See on Issanda sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, see on kummaline maailm, milles me elame. Me võime küsida, kus me olime enne sündimist, kuid vastust me ei leia. Ja kui me küsime, kuhu me läheme pärast surma, siis

ei saa me samuti milleski kindlad olla. Sellest teadmatusest lähtuvalt ei ole meil ka selgust ega teadmist oma elu mõttest. On ainult usk, et keegi teine, et meie Looja on selle siiski kindlaks määranud, ja on ka lootus, et me suudame tema kavatsuse sedavõrd ära aimata, et ta ei viska meid oma ebaõnnestunud loometööna lõpuks igaviku prügimäele ehk põrgusse.

Miks ei võiks me aga uskumise ja lootmise asemel hoopis päris kindlasti teada, kes me oleme ja milleks on Jumal meid loonud? Miks peame me justkui udus ringi kobama, tegema ohtrasti vigu ja neid siis kahetsema, kuigi nii mõnelgi korral teeme vigu pahaaimamatult või lausa heast tahtest ja mõistame neid vigadena alles tagantjärele. Kuid valikut ei ole, ka neid vigu tuleb kahetseda... Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad. See on kummaline maailm, milles me elame, ja Jumala teed on meile arusaamatud, nagu võime mõista ka tänase evangeeliumi justkui möödaminnes heidetud vihjelt: Jeesus läks üles mäele ja palvetas seal üksinduses. Jeesus palvetas?! Mida oli tal paluda? Ta oli ju Jumala Poeg, kes oli üks oma Isaga, nagu ta seda ise sageli kinnitas, ning kas polnud ta ka kogu aeg Püha Vaimu ühtsuses?

Paraku on seegi üks selle maailma veidrusi, et üks loll jõuab rohkem küsida kui sada tarka vastata. Paljudele selgetele ja lihtsatele küsimustele saab pakkuda vastuseks vaid mitmesuguseid oletusi, mis võivad olla samapalju õiged kui valed.

Seesuguste küsimuste üle vaidlesid kirikus rohkem kui sada tarka ligemale tuhat aastat, ja lõpuks lepiti kokku, kuidas oleks enam vähem mõistlik Jumalast, tema pojast Jeesusest ja Pühast Vaimust aru saada. Kuid on selge, et Jumala loodu ei suuda tõusta oma Loojale liiga lähedale ja teda analüüsida – Jumal jääb inimesele müsteeriumiks, igavesti ligipääsmatuks saladuseks. Jumal võib iga hetk anda uue ilmutuse, mis laseb varasemat hoopis teises valguses paista, nii nagu meie oleme praegu õppinud Vana Testamendi Uue Testamendi alusel nägema.

Pealegi pole Jumal andnud oma ilmutust mitte niivõrd selleks, et me temast aru saaksime, vaid selleks et me mõistaksime iseennast, oma ülesannet siin maailmas. Just sellest vaatenurgast tuleks näha ka tõsiasi, et Jeesus palvetas, vaatamata sellele, et ta oli Jumal. Palvest saadud väega tuli Jeesus oma jüngrite juurde, kõndides vee peal, ja jagas seda väge ka Peetrusele, kes hakkas vette vajuma alles siis, kui ta kahtlema lõi. Palvest saadud väega sundis Jeesus ka tormi vaibuma.

Armsad õed ja vennad, kui meie nutitelefoni hakkab tühjaks saama, siis tavaliselt annab ta sellest haleda piiksumisega märku ning lülitub varsti välja. Kui aku jääb pikemaks ajaks laadimata, siis

saab see kahju ega võimalda telefoni enam üldse kasutada. Muidugi, see on inimese probleem, loomadel näiteks pole telefoni üldse vaja, nemad saavad ka ilma hakkama. Niisamuti elavad inimesedki edasi, kui nad ei küsi, mis saab neist pärast surma ja mis on nende elu mõte; elavad üsna loomade sarnaselt, kui nad ei oska pöörduda oma Looja poole, et saada temalt jõudu jääda inimeseks selle sõna sügavamas tähenduses, olla Jumala kaastöölised, nähes oma saatuses ülesannet, mis tuleb täita. Selle jaoks ongi vaja mõelda Jumalale, laadida oma vaimuakut palves, et tema võiks teha meie kaudu kui mitte vägevaid, siis vähemalt õigeid tegusid. Aamen.